

Виходить у Львові щодня (крім неділі і гр. свята) о 5-й годині по полудні.

Редакція:
Адміністрація: улиця
Чарнецького ч. 12.

Листа приймають ся
лиш фраковані.

Рукописи звертають ся
лиш за окреме жадане
за зложенем оплати
почтової.

Рекламації незапеча-
тані візані від оплати
почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в агенції дневників
насаж Гавсманна ч. 9
в ц. к. Староствах на
провінції:

на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно „ — 40

Поодинокое число 2 с.
З почтовою пере-
силкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно „ — 90

Поодинокое число 6 с

Вісти політичні.

(До ситуації. — По заколотах в Хорватії. —
Збори жидівських сионістів.)

Neu fr. Presse довідує ся, що з огляду на угодові переговори, котрі потревають ще довгий час, а в ніякім случаю не будуть могли бути покінчені в первістно назначенім речинці, збере ся палата послів ради державної аж в другій половині жовтня. Супротив того передчасно було би говорити вже нині о предложениях і справозданнях комісійних, які мають вийти на дневний порядок перших засідань. На всякий спосіб має першештво 16 нагних внесень, які ще лишили ся з попередньої сесії а доси не взято їх назад. — В суботу о годині 10 перед полуднем відбуло ся засіданє угорських міністрів в справі угоди. Народам прозодив міністер Сель. Після впенєнь добре поінформованих кругів відбуде ся при кінці другого тиждня дальша угодова конференція у Відні під проводом обох президентів кабінету. — В Триєсті, де від довгого часу страйкували робітники мулярські і портіві, відбули ся вчера збори робітників, на котрих ухвалено вернути до праці.

Угорське правительство зарядило обчислення шкід, які потерпіли приватні особи в часі послідних уличних забурень в Загребі. Доси зголосило ся 42 сторони, що обчислюють свої

шкоди на звиж 100.000 корон. — Угорське бюро кореспонденційне доносить з Загребу: Передвчєра відбула ся в місцевости Раму конференція Сєрбів з карловицького митрополичого округа. Ухвалено на день 18 с. м. скликати віче Сєрбів з цілого округа; на тім вічу будуть вести ся наради над становищем, яке мають займити супротив послідних подій в Загребі.

Дня 4 с. м. розпочав ся в Мінську конгрєс російських сионістів і трєвав кілька днів. На конгрєс зішло ся величезне число репрезєтантів жидівських корпорацій в Росії, багато рабінів, адвокатів і т. д. Предметом нарад конгрєсу була організація російських жидів і справа жидівської еміграції і справа кольонізації жидів в збитій масі. Провідники сионістів хочуть витворити політичну підставу істнованія і розвою жидівської нації, а се дасть ся осягнути лише через заселєне якоїсь більшої території жидами так, аби жиди становили більшість населєня сеї території. Само собою розуміє ся, що сионісти відразу звернули свою увагу на Палєстину і туди старали ся звернути жидівську еміграцію. На се потрібні були величезні фонди і — дозвіл султана. О більші фонди постарано ся при помочи складок і спеціальних, на сю ціль заснованих банків. Тяжєше вже йшло з осягненєм дозволу султана на кольонізацію Палєстини. Провідником сионістів, котрі хочуть кольонізувати Палєстину, є Герцль. Він провадив довгий час переговори

з турецьким правительством, але переговори ніколи не довели до користного для сионістів результату. Перед кількома тижднями Герцль знов був в Царгороді, але тепєр султан рішучо заявив, що на кольонізацію Палєстини жидами не згодить ся. Що більше, турецьке правительство навіть заборонило впускати до Турєччини жидів емігруючих з Румунії.

Супротив того що раз більше популяризує ся між сионістами давнійший плян одної групи сионістів, іменно плян кольонізації острова Кипру. Сей остров звязаний тісно з історією жидів; в р. 20 перед Христом арендував єго жидівський король Ирод а в 120 р. по Христі жиди зробили бунт і вирізали 240.000 Греків. Дперва коли Римляне здавили бунт, заборонили жидам побут на Кипрі під карою смерті. Талмуд називає Кипр землею так само святаю, як Палєстину.

Окрім історичних споминів, котрі улекшували би агітацію за зверненєм еміграції в єю сторону, промовляють за кольонізацією острова жидами натуральні богатєства Кипру. Землі там є дуже богато, а автономічний устрій дав би кожній жидівській громаді як найповнійшу самоуправу. Для Англії, котра тепєр посідає Кипр, остров є фінансовим тягаром, котрий зменшив би ся, коли би остров скольонізовано. З тої причини сионісти надіють ся, що Англія не лиш не спинювала би імміграції, але навіть підпарала би єї у власнім інтересі.

32)

ФОМА ГОРДЕЄВ.

(З російського — Максима Горького).

(Дальше.)

Фома ликував, єму здавало ся, що він найшов щось доброго для себе і сильного против людей. І чуючи в собі велику радість з того, він голосно сьміяв ся.

— Голова тебе не болить? — журливо спитала єго Саша, глядячи допитливо в єго лице.

— Душа мене болить! — крикнув Фома. — І тому болить, що... честна она... на малім не пристає... Давай їй відповідь як жити, для чого? Ось хрестний отець, він розумний! Він каже: роби собі жите... Один він такий... Ну, я єго спитаю, погоди! А всі говорять: заїло нас жите, удушило нас жите... І їх спитаю... І як то робити жите? Треба єго держати в руках... заволідіти ним... І горшка не зробиш, не взявши в руки глини...

— Слухай! — поважно сказала Саша: — по моему, тобі треба женити ся. От і все!

— По що? — здвигнувши плечима, спитав Фома.

— Хомута тобі треба...

— Добре! Таж я з тобою жию... Чей ви однакові? Одна від другої не солодша...

Перед тобою мав я одну... і з таких самих,

як ти... Тамта з любови мені віддала ся... подобав ся я їй, і она... згодила ся... Добра була... а впрочім все одно, то саме зовсім, як і у тебе. хотай ти від неї красша... Але одна дама подобала ся мені... правдива пані, дворянка! Говорили, що она веде веселе жите... Але я єї не міг дістати... Ну так... Она була розумна, образована... і красно мешкала... я бувало думаю: ось тут скоштую я щось доброго! Не осягнув я того... а, може бути, коли би було їй удалось... було би все инший оборот прийняло... Тягнуло мене до неї... думав: не відорвусь... А тепєр ось що... запив, заляв єї вином, і забув... І се також не добре... Ох ти, чоловіче, підлий ти, коли по совєсти сказати...

Фома замовк і задумав ся. А Саша стала з лавки і перойшла ся по хаті, покусуючи губи, потім станула перед ним і, закинувши руки на голову, сказала:

— Знаєш що? Я піду від тебе...

— Куди? — спитав Фома, не піднімаючи голову.

— Не знаю... все одно!

— А чому?

— Не потрібне ти все говориш... Скучно з тобою... журу наводиш...

Фома підняв голову, поглянув на неї і з болєм засьміяв ся:

— Ну — у? Не вжеж то можливе?

— Наводиш! Знаєш що: я коли подумаю, так розумію, що ти говориш і длячого

се робиш... Я також із таких самих... як ти, як прийде мій час, також над всім задумаю ся... І тоді пропаду я... Але тепєр мені ще за вчасно... Ні, я ще хочу жити... а потім нехай вже буде, що хоче!

— А, я також пропаду? — рівнодушно спитав Фома, утомлений вже своєю бесідою.

— А, якже! — спокійно і впевняючо відповіла Саша. — Такі люди всі пропадуть... У кого характер не гнучкий, а розуму нема, якеж єму жите? Ось ми такі!...

— У мене нема жадного характеру... — сказав Фома, витягаючи ся... По тім помовчавши хвилию, додав: — І розуму нема...

Они з хвилию мовчали, споглядаючи в очи одно другому.

— Щож будемо робити? — спитав Фома.

— Обідати треба.

— Ні, взагалі? А пізнійше?

— Пізнійше?... Н — не знаю...

— Так відходиш ти?

— Відходжу... Давай погуляємо ще на пращане! Поїдемо в Казань, а там забавимо ся, що аж гей... З тим і попрощаю ся з тобою...

— То добре! — згодив ся Фома. — На пращане... так належить ся... Ох ти... диявол з тебе! Веселе то жите! А слухай, Сашка, про вас, таких як тих, говорять, що ви на гроші захланні, а навіть злодійками, стаєте...

— Про мене, нехай говорять... — спокійно сказала Саша.

Н о в и н и .

Львів дня 15-го вересня 1902.

— **Є. В. Цісар** уділив з своїх приватних фондів греко-кат. комітетови парохіяльному в Славську, стрийського повіта, на внутрішнє устроєння церкви 200 К запомоги, а комітетови для будови церкви в Тарнавці, борнівського повіта, на докінчене будови дочерньої церкви запомоги в квоті 300 крон.

— **Преосв. Владика перемиский Чехович** приїде дня 20 с. м. до Добрівлян. повіта дрогбицького. звідки поїде кінсьми до Грушова на посвященє тамошньої нової мурованої церкви, котре відбуде ся дня 21 с. м. На повітанє Преосв. Владика виїде з Дрогобича до Добрівлян окремий поїзд з представителями властей і духовенства.

— **Вирок в процесі о „Морске Око“** застав в суботу по полудні в Градні і вицав для Галичини користно. Іменно присуджено Галичині цілий сільний простір з Морским Оком і Чорним егавом (зв'язк 600 моргів землі), з виїмкою малої парцелі (20 моргів) над потоком Бялка.

— **Вписи до академії ветеринарії** розпочнуть ся з днем 1 жовтня с. р. і будуть тривати аж до 8 жовтня. При вписі треба предложити свідоцтво зрілості з державної школи середньої (гімназії або школи реальної). Вписове 10 кор., а за науку не платять ся.

— **3 станиславівської єпархії.** Ординарият розпорядив, що священники, котрі наміряють переносити ся до других єпархій, мають передше просити свою консисторию о увільненні з канона. зв'язи. а коли одержать на свою просьбу рішенє, можуть удати ся до другої єпархії з просьбою о прийнятє в їх канон. зв'язь і тільки тогди, коли ординарият дотичної єпархії рішить ся їх прийняти, одержать грамоту увільнення з своєї єпархії. — Іменовні: др. Григ. Литвинович провізоричним канцлером консисторії, Альфр. Сіменович з Волковень асесором консисторії і крим. Вас. Богонос представителем ординарият і председателем товариства взаємної помочи церковних дяків станислав. єпархії. — До канон. інституції візвані оо.: Конст. Цієнк на Виноград. Юл. Ставничий на Мишин і Андр. Стотанчик на Ланчин. — О. Ярослав Бородайкевич увільнений від обовязку третього сотрудника соборної церкви в Станиславові і др. Григ. Хомишин від завідагельства в Коломиї. — Введені: ієромонах Вол. Скоробогатий на експон. сотрудника в Боргниках. Іван Донігевич в завідагельство в Яворові коло Косова, Мих. Стрипко на прив. сотрудника в Зарічу коло Делятина, Волод. Давидович на катехита народних шкіл в Товмачі, Лев Обухевич на систем. сотрудника в Кобаках,

Мих. Андрійшин на прив. сотрудника в Річці, Волод. Величковский на третього і Ад. Дикий (новопоставлений преев.) на четвертого сотрудника при соборній церкві, Ал. Грегорович (з львівської аепархії) на другого сотрудника соборної церкви. др. Николай Семенов з Відня на завідагелья прихода в Коломиї і Ник. Вутковский (новопост. преев.) на сист. сотрудника в Монастирських. — Відпустку до Америки одержав на один рік о. Дм. Добровір з Черновців. — Титул єгола одержали укінчені богослови: Теод. Кархут, Нос. Мязь і Ілія Чорнодоля. — Від конкурсового іспита увільнені: Теод. Турула, Волод. Кархут, Волод. Озаркевич і Волод. Валицкий. — Консистория удала ся до намістництва в справі назначення дотації для прив. сотрудника в Королівці, кудринського деканата. — Правительство признало на один рік дотацію для прив. сотрудников: в Гвіздці (з правом управи), Іванівці коло Гусятина, в Ворвулицях і Жабюльця, а також для четвертого сотрудника при соборній церкві в Станиславові. — Відпустку для покращення здоров'я одержали: Брон. Темницький на два місяці, Яр. Бородайкевич на три тижні, Зенон Лудинський на місяць, Мих. Струмицький на 6 тижнів, Стеф. Бартош (продовженє) на три місяці, Дм. Луговий на 6 тижнів, Ісидор Якимович на три тижні, Іван Конюба і Конст. Купинський на п'ять тижнів. — О. Іван Геврич з Обертина одержав на один місяць власть відправляти дві літургії.

— **Конкурси.** Повітовий виділ в Товмачі оголошує конкурс на посаду окружного лікаря з оспідком в Хотимирі. Платня: 1000 кор. + 600 кор. на об'їздки і 400 кор. надзвичайного додатку на 1 рік. Подання можна вносити до дня 15 листопада с. р. — Магістрат м. Тернополя розписує конкурс на посаду асистента (фахового електро-техніка) міського технічного бюро. Платня: 1200 кор. + 240 кор. активального додатку + 800 кор. на фікстра. Подання до дня 15 жовтня с. р.

— **Стипендії для слухачів ветеринарії.** Соім краєвий ухвалив на рік шкільний 1902/3 суму 1500 К на три стипендії по 500 К для слухачів академії ветеринарії у Львові. Конкурс на ті стипендії Виділ краєвий незадовго оголосить. Крім того суть стипендії з фонду ювілейного і правительственні на 600 К. Близші поясненя, що до тих стипендій, о котрі можуть старати ся матуристи зі свідоцтвами зрілості з гімназії або школи реальної, в канцелярії академії ветеринарії, Львів, ул. Кохановського ч. 33. Треба також і то сказати, що вигляди для тих, котрі хотіли би взяти ся до студій ветеринарних, суть тепер дуже користні, бо вже єсть в краю брак лікарів ветеринарних; крім того управильнено вже раніш ветеринарів державних (від X. до VI. рангі) і підвищено платню тих урядників, як також асистентів академії ветеринарії, котрих побо-

ри зрівняно з платнею асистентів університетів і техніки 1.400 до 2.500 К.

— **Бюро посередництва праці у Львові** було в п'ятницю предметом нарад делегатів будівельних підприємців і робітників. Робітники уважають таке бюро головним средством забезпечення себе перед низиском і поставили єго заснованє між своїми першими уговорами домаганями по червневих розрухах. Підприємці зібрали ся в п'ятницю в ратуші і по довгих нарадах ухвалили проєкт бюро посередництва праці.

— **Сензаційний драмат в родині.** Перед кількома днями забив хтось серед загадочних обставин в Більові багатого графа Бонмартіна. Тесть Бонмартіна, славний професор медицини Муррі, доніс до поліції, що убийником єсть єго власний син. Причиною убийства єсть то, що молодий Муррі хотів пімстити ся на своїм шурині за то, що той бив і збиткував ся над єго сестрою. Убийник утік. Він належав до соціальної партії і був замішаний до розрухів в 1898, задля чого мусів через довгий час перебувати за границею. Муррі мав двоє дітей, доньку віддану за графа Бонмартіна і сина Тулія, убийника. Той драмат родинний викликав в цілій Італії велечезну сензацію. При останніх виборах до рад провінціональних вибрала була партія народна Тулія Муррі членом такої ради. Того самого вечера, коли відерито убийство, був він на засіданні і нічим не зрадив ся, був найспокійніший в світі. Рідний батько денунціював сина даятого, щоби не потерпіли невинні, за котрими поліція взяла ся слідити.

— **Роздушені бочкою.** З Темешвару на Угорщині доносять про таку страшну подію: дня 12 с. м. спускали робітники вино в бочках до пивниці гуртівника Кіммеля і Спілки в Темешварі. Коли мали спускати бочку, що мала в собі 25 гектолітрів, урвали ся шнурі а бочка перекотила ся по двох робітниках і роздушила їх, розвалювала.

— **Крадіж в париськім банку.** В останніх днях украв хтось в париськім банку кругло 200.000 франків. Перед трома днями знайдено в пивницях банку розрізаний мішок, в котрім були золоті монети по 20 франків. Докладне перешуканє пивниці показало, що не було нігде й сліду якогось влому, і все промавляло за тим, що то якийсь домашній злодій, хтось із служби банкової украв ті гроші, даятого насамперед поліція, котру банк сам для себе держить, старала ся вишукати злодія. Аж коли то не удало ся, віддано цілу справу державній поліції, а слідством заняв ся судия Шлюмбергер. Поліція припускає, що злодій не вкрав одного дня, бо не годен би був ви-

— Чи тобі то не обидно? — з цікавостію спитав Фома. — Таж ти... не захланна... вигідно тобі зі мною... я багатий, а ти відходив... значить, ти не захланна...

— Я?... — Саша подумала і сказала, махнувши рукою: — Може і не захланна я. Що з того? Я ще не зовсім... упала, не із таких, що по улицях ходять... А образувати ся? На кого? Нехай говорять, що хотять... Сеж люди связуть, а не бики заричать... а мені людська связність і честнота добре звістні... ах, як они мені звістні! Як би мене вибрали в судії, я лише мертвого оправдала би!... — І засміявши ся зловним сміхом, Саша сказала: — Ну, буде вже, досить вже наговорилось ся о дурницях... Сідай за стіл!...

...На другий день рано Фома і Саша стояли побіч себе на сходях парохода, що підходив до пристани на Устю. Великий, чорний чорний капелюх Саші звертав загальну увагу публики своїми хватко загнутими крисами і білими перами і Фомі було ніяково стояти рядом з нею і відчувати, як по єго заклопотанім лицю немов повзають цікаві погляди. Парохід шишів і тряс ся, підливаючи боком до пристани, засіяної по літньому ярко одітою товпою народа, дожидаючою єго, і Фомі здавало ся, що він видить серед ріжних осіб і фігур якогось знакомого єму, що немов би все ховає ся за спину других, але не зводять з него очий.

— Ходім до каюти! — сказав неспокійно до своєї подруги.

— А ти не учи ся ховати перед людьми гріхів — усміхаючи ся, відповіла Саша. — Знаючого побачив, чи що?

— Ми... так... Хтось підглядає мене... — Нанька з цимкою? Ха, ха, ха! — Ну, ти... заїрзала! — люто глянувши на неї, сказав Фома. — Гадаєш, бою ся? — Бачу вже твою хоробність... — Побачиш! Я против кожного піду... — зловно сказав Фома, але, вглядівши ся в товпу на пристані, нараз змінив ся на лиці і тихо додав: — А, то хрестний отець...

На самім краю пристани, втиснувшись межі дві брудні жєнщини, стояв Яків Тарасович Маякин і зі зловною вічливостію помахував у воздухі каскетом, піднявши в гору своє живописне лице. Борідка єго трясла ся, лисина лишила і очка вертіли Фому як сверляки.

— Ну, то яструб! — пробурмотів Фома, знявши також каскет і киваючи головою хрестному вітцеві.

Єго поклін зробив Маякинови очевидячки велечезне вдоволенє — старець якось цілий завертів ся, затупотів ногами і лице єго просто замало від ідовитой усмішки.

— Видю, буде молодому на орішки! — глумилась Саша з Фоми.

Єї слова разом з усмішкою хрестного вітця зацекли як вугіль грудь Фоми.

Побачимо, що буде... — сказав крізь зуби і нараз заціпенів в зловнім спокою. Парохід задержав ся і люди філею посипали ся

на берег. Затертий товпою Маякин на хвилию скрив ся перед очима похрестника і знов виринув, усміхаючи ся острою єхидно торжествуючою усмішкою. Фома, зморщивши брови, уперто глядів на него і ішов на стрічу єму, поволи ступаючи по містку. Єго штовхали в плечі, навалили ся на него, тиснули і все то ще більше подразнювало Фому. Він зіткнув ся грудь з грудю зі старцем і той стрітив єго вічливеньким поклоном і питаєм:

— Куди зволите подорожувати, Фома Ігнатич?

— За своїми ділами — твердо відповів Фома, не здоровлячись з хрестним вітцем.

— Знаменито, добродію! — засіявши цілий від усмішки, сказав Яків Тарасович. — А та панна з перами, з вами?

— Любовниця — голосно сказав Фома, не спускаючи очий під острим поглядом хрестного вітця.

Саша стояла позад него і ізза плечий спокійно приглядала ся маленькому старцеві, котрого голова була низше підборідка Фоми. Публика, притягнена голосним словом Фоми, гляділа на них, причуваючи скандал. І Маякин сейчас почувши можливість скандалу, відразу і вірно оцінив боевий настрій похрестника. Він замигав морщинами, п жував губами і мпрно сказав Фомі:

— Треба мені з тобою побесідувати... Підемо до гостинниці?

— Можу... не на довго...

нести мішок з гріншми, що важив около 80 кі-
льо так, щоб його ніхто не добачив. Здасть ся,
що злодій по кілька разів добрав ся до міха.
Золоті монети, по 10 і 20 франків, сортують
і сиплють в малі мішочки, а ті кладуть у ве-
ликі і відтак завязують та заносять до пив-
ниці і там замикають. Сею роботою займає ся
200 слуг банкових, і межи ними, кажуть,
треба шукати злодія.

— **Добре свідощтво.** В карнім суді в Празі
відбула ся дня 10 с. м. судова розправа о зви-
чайну крадіж, і не представляла нічого ціка-
вого, аж до хвилі, коли прийшло до відчитання
слідуюче свідощтво, яке виставила злодієви
громада, до котрої він належав. В свідощтві
було сказано: „Він порядний і веде ся добре,
з виємкою того, що за розбій сидів 5 літ в кри-
міналі а за крадіж 10 місяців“.

— **Із злости.** Марія Коппель в Доброгос-
тові розсердившись на Теклю Пристай дня
9 с. м. обділяла єї киплячим молоком. Тяжко
попарену відставлено до шпиталю в Дрогобичи.

— **Помер граф Кароль Дідушицький,** мар-
шалок стрийської ради повітової і посол на
сойми і до ради державної, дня 14 с. м. в Сі-
кові коло Стрия.

ТЕЛЕГРАФИ.

Шашвар 15 вересня. Є. В. Цісар був вче-
ра на службі Божій, а відтак удав ся до зам-
ку. — Німецький наслідник престолоа зложив
візиту архієпископам, котрі беруть участь в ма-
неврах.

Почдам 15 вересня. В суботу приїхав
сюди сакський король Юрій. Цісар Вільгельм
дожидав его в окруженю князів і генераліції
і сердечно его повитав. Вчора пополудни від-
їхав король до Дрездна.

Рим 15 вересня. Один з італіянських
учених каже, що треба надіятися вибуху Ве-
зувія. — В Неаполі викликав той висказ ве-
лике занепокоєне.

Париж 15 вересня. Шах перський відїхав
вчора по полудни до Росії.

Петербург 15 вересня. По великих мане-
врах в курській губернії поверне цар до Пе-

— Ніколи, значить? Ясна річ: видко
спішиш ся ще барку розбити? — не стерпів-
ши, сказав старий.

— А як їх не розбивати, коли розбива-
ють ся? — глумливо, але твердо відповів
Фома.

— А, очевидно!... Не ти придбав... чи
маєш жалувати? Ну, ходім... А не можна
би осьту панночку... хоч у воді утопити на
хвилю? — тихо сказав Маякин.

— Ідь, Саша, до міста, возьми комнату
в Сибірській готелі... я скоро приїду! — ска-
зав Фома і обертаючи ся до Маякина, заявив
зуховато:

— Готов!... ходім...

До гостинниці они оба ішли мовчки. Фо-
ма, видаючи, що хрестний отець, щоб не від-
ставити від него, підкакує і підбігає, умисно
ступав ширше, і то, що старий не може йти ря-
дом з ним, піддержувало і кріпило в нім зу-
хвальне чувство протесту, котре він і тепер
вже ледве здержував в собі.

— Хлопче — м'яко сказав Маякин, приї-
шовши до гостинниці і прямуючи в самотний
кут саді — подай мені фляшочку квасу.

— А мені... коняку! — приказав Фома.

— О — он як!... При лихих картах грай
все послідного козира! — насмішливо пора-
див ему Маякин.

— Ви моєї гри не знаєте! — сказав Фо-
ма, сідаючи за стіл.

— Ну-у? Досить! Многі так грають...

тербурга, а звідтам з царицею і дітьми виїде
до Ливадії, де забавить до кінця грудня.

Брукселя 15 вересня. Стан здоров'я ко-
ролевої погіршив ся і лікарі побоюють ся ка-
тастрофи.

Надіслано

— **Движиму азбуку,** або прилад до образо-
вого представлення початкової науки читання і пи-
сання, видану через п. Гр. Влія до ужитку в шко-
лах народних, набути можна в краєвій витвір-
чо-гандлевій Спілці приборів шкіль-
них у Львові, ул. Паньська ч. 21 по зниженій ці-
ні 8 К за комплет.

Купуйте від Християн!

Вп. Панове господарі! Коли хто з вас по-
требує млинка доброго до чищення збіжжя, то тепер
найвищий час уже замовити підчас засівів озни-
мни. **Млинки** мого виробу „Новий Модель“ суть
так добрі і практичні для наших господарів, що
перевистають всякі інші своєю добротою і деше-
востію. Такий добрий млинок повинен мати кож-
дий господар. Ціна доброго млинка о 6 ситах
25 зр. (50 К); сильніший о 8 ситах 30 зр. (60 К).
Стікарні почавши від 26 зр., рала і плуги до ора-
ня почавши від 12 зр. і висше. Численні подяки
можу предложити. Цінники висилаю даром
і оплатно кождому, прошу лиш жадати кар-
тою кореспонденційною. О ласкаві замовлення про-
шу адресувати:

Іван Плейза

Турка коло Коломиї.

— „**Краєвий Союз кредитовий**“ видав для
руських товариств кредитових потрібні друку
і продає їх по отсих цінах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 10 сот.
2. Замкнення місячні . . 2 аркуші „ 5 „
3. Інвентар довжників . . аркуш „ 5 „
4. „ вкладників „ „ 5 „
5. „ уділів „ „ 5 „
6. Книга головна . . . „ 10 „
7. „ ліквідацийна „ „ 10 „
8. „ вкладок шадничих „ „ 10 „
9. „ уділів членських „ „ 10 „
10. Реєстр членів . . . „ 10 „

Куцувати і замовляти належить в „Кра-
євм Союзі кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10
І. поверх.

— Як?

— А ось як ти... хоробро а перозумно...

— Я так граю, що або барка в тріски,
або стіна на двоє! — горячо сказав Фома і
стукнув кулаком в стіл...

— Не витверезив ся, що, нині? — спи-
тав Маякин, усміхаючись.

Фома сів ліпше на кріслі зі скривленим
зі злости лицем і промовив:

— Хрестний отче!... Ви розумний чоло-
вік, я поважаю вас за розум...

— Спасибі, синку! — поклонив ся Мая-
кин, піднявшись і опершись руками о стіл.

— Нема за що... Я хочу сказати, що ме-
ні не двацять літ... Я вже не маленький.

— Ще би! — згодив ся Маякин. — Не
малий вік ти прожив, що й говорити! Куби
комар тільки часу жив, виріс би на курку...

— Лишіть жарти!... — перебив Фома і
зробив то так спокійно, що Маякин аж спо-
важнів і морщини на его чолі задрожали.

— Ви чого сюди приїхали? — спитав
Фома.

— А... наробив ти тут добра... то й хочу
поглянути... чи много? Я, бачиш, своємко то-
бі доведжу тя... і один я у тебе...

— Дармо непокоїте ся... Ось що, тату:
або ви дайте мені повну волю, або всео мое
діло беріть в свої руки... всео беріть, всео до
рубля!

(Дальше буде).

Рух поїздів залізничних

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. го-
дини

посл. особ.		з і л ь о в а	
відходять		Д е н ь	
8-30	6-25	До Станиславова, Підвисокого, Потур- ча, Лавочного, Мункача, Борислава	
	6-35	„ Підволочиськ, Одесь, Козова	
	6-30	„ Підволочиськ на Підзамча	
	8-40	„ Кракова, Любачева, Орхова, Яно- ва, Відня, Хирова, Стрия	
	9-00	„ Скольного, Лавочного від 1/2 до 1/2	
	9-15	„ Янона	
	9-35	„ Підволочиськ в год. двірця	
	10-35	„ Іцман, Сопова, Бергомету	
	10-20	„ Белаця, Рави, Любачева	
	11-25	„ Янона від 1/2 до 1/2 в год. двірця і в год. двірця	
1-55	2-08	„ Підволочиськ в год. двірця	
2-40	2-15	„ Брухович від 1/2 до 1/2 в год. двірця і в год. двірця	
	2-55	„ Іцман, Гусатина, Керешмету	
	3-05	„ Кракова, Відня, Хабівка	
	3-15	„ Стрия, Скольного ліній від 1/2 до 1/2	
	3-20	„ Янона від 1/2 до 1/2	
3-26	3-20	„ Зиминовиди від 1/2 до 1/2	
	3-26	„ Брухович „ „ „	
	3-30	„ Ярослав	
		Н і ч	
12-45	4-15	До Кракова, Відня, Бердича	
2-51	8-16	„ Іцман, Констанція, Бухарешту	
	8-16	„ Брухович від 1/2 до 1/2	
	6-25	„ Іцман, Радовець, Кімпоменга	
	6-20	„ Кракова, Відня, Бердич, Бергомету	
	6-30	„ Орлова від 1/2 до 1/2	
	6-35	„ Янона від 1/2 до 1/2 в буд. двірця	
	7-25	„ Лавочного Мункача, Хирова	
	7-10	„ Сокала, Рави рускої	
	7-33	„ Тернополь в год. двірця	
	10-05	„ Підзамча	
10-30	10-05	„ Янона від 1/2 до 1/2 в год. двірця і в год. двірця	
	10-30	„ Іцман, Гусатина, Радовець	
	11-—	„ Кракова, Відня, Івоинча	
	11-16	„ Підволочиськ, Бродів в год. двірця	
	11-23	„ Грималова в Підзамча	
посл. особ.		д о л ь о в а	
приходять		Д е н ь	
1-35	6-10	З Кракова	
	6-20	„ Черновець, Іцман, Станиславов	
	6-50	„ Брухович від 1/2 до 1/2	
	7-10	„ Зиминовиди „ „ „	
	7-45	„ Янона (головний дворці)	
	8-10	„ Лавочного	
	8-00	„ Тернополь на Підзамча	
	7-40	„ „ год. дворці	
	8-15	„ Сокала, Рави рускої	
	8-50	„ Кракова, Відня, Орхова	
2-20	10-25	„ Ярослава, Любачева	
	11-55	„ Іцман, Черновець, Станиславов	
	1-23	„ Янона та год. дворці	
	1-35	„ Кракова, Відня	
	1-45	„ Іцман, Станиславов	
2-35	4-40	„ Підволочиськ на Підзамча	
	5-10	„ Стрия, Самбора, Борислава	
	5-35	„ Підволочиськ на год. двірця	
	5-50	„ „ „ год. двірця	
	5-40	„ Сокала	
3-14	5-50	„ Кракова	
	3-14	„ Чернівці	
12-15	12-05	З Скольного, Кадуша, Борислава	
	2-31	„ Черновець, Бухарешту	
3-35	3-12	„ Кракова, Відня, Орхова	
	3-35	„ Підволочиськ на Підзамча	
	6-20	„ „ год. дворці	
	10-05	„ Іцман, Підвисокого, Козова	
	7-04	„ Янона від 1/2 до 1/2 і від 1/2 до 1/2	
	8-50	„ Брухович від 1/2 до 1/2 і від 1/2 до 1/2	
	9-30	„ Брухович від 1/2 до 1/2, що дає	
	9-50	„ Кракова, Відня, Любачева	
	9-20	„ Янона від 1/2 до 1/2	
	10-20	„ Кракова, Відня, Потту, Ситова	
10-38	10-20	„ Іцман, Колова, Підвисокого	
	10-38	„ Підволочиськ, Бродів, Кожичин	
	10-50	„ „ на год. дворці	
10-50	10-50	„ Лавочного, Хирова, Потту	

ЗАМІТКА. Пору нічна числить ся від 8-ї години
вечером до 5-ї години 59 минут рано. Час середно-євро-
пейський різнять ся від львівського о 36 минут. Із міст
видають білети їзди: Звичайні білети атежних часів
Ст. Соколовського в пасажі Ганомала ч. 9 від 7-ї рано
до 8-ї вечером, а білети звичайні і всякі інші, тарифа
ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інфор-
маційне ц. к. залізниць державних (ул. Красівих ч. 5
в подвір'ю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урахують (від
8-3 а в свята від 9-12).

За редакцію відповідає: Адам Креховецький

І Н С Е Р А Т И.

МІД десеровий
свѣжий
кураційний, з власної пасіки,
5 клгр. 6 К 60 с. franco.
Корієвич, ем. учит. Іванчани.

Інсерати

(„оповіщення приватні“) до
„Газети Львівської“, „Народної
Часописи“ і всіх інших часо-
писий приймає виключно лиш
ново отворена „Агенція днєв-
ників і оголошень“ в пасажу
Гавсмана ч. 9. Агенція ся
приймає також пренумерату
на всі днєвники краєві
і заграничні.

XXXXXXXXXXXX

Дуже величавий
образ компатний
представляючий
„ПРИЧАСТЕ“
малюваний артистом Єзерским
в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Ціна образа 6 корон разом
з поштовою пересилкою.
Набути можна у
Антоня Хойнацного
Львів, ул. Руска ч. 3.

XXXXXXXXXXXX

„НЕКТАР“ Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торгівлі і складів чаю Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і м. надзорні доставці Австро-Угорщини.

Доставці Двора царско-російського

Надзорні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвегії, Вельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892.

Grand prix в р. 1900.

Найвисша відзнака на загаль-
них виставах в Парижі.

Grand prix

Найвисша відзнака на виставі
в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль

Найвисша відзнака на виставі
в Штокгольмі 1897 р.

Ціни.

Ціни в коронах за одну коробку російської ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Зага- лячки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейлоу
1/1	15.20	11.—	10.—	9.—	8.20	7.60	6.70	5.80	5.20	4.30	6.70
1/2	7.60	5.50	5.—	4.50	4.10	3.80	3.35	2.90	2.60	2.15	3.35
1/4	3.80	2.75	2.55	2.25	2.05	1.90	1.70	1.45	1.30	1.10	1.70
1/8	—	—	—	—	1.05	—95	—85	—75	—65	—55	—85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаківане безплатно.

Агенція днєвників
Ст. Соколовського
Львів, Пасаж Гавс-
мана ч. 9, — приймає
пренумерату і оголошеня до
всіх днєвників краєвих і за-
граничних. В тій агенції на-
ходить ся також головний
склад і експедиція „Варшав-
ського Тиждєвника ілюстро-
ваного“. До „Народної Часо-
писи“ і „Газети Львівської“
може приймати оголошеня
виключно лиш та агенція.

XXXXXXXXXXXX

FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN

одинока богато ілюстрована
часопись для аматорів фото-
графії, виходить два рази на
місяць. Передплата чвертьріч-
но (6 зошитів) 3 марки 75
фениг. Передплату можна пе-
ресилати в австрійських ли-
стових марках. Адрес: Ver-
lagsbuchhandlung Gust. Schmidt
Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

XXXXXXXXXXXX

Цінник велізних знарядів торгівлі Александра Копача в Стру- тині вижнім почта Долина ад Стрий.

Коси із англійської твердої стали, по-
двійного гарту, знаменні, з тонким полотном,
дуже легкі, добре косять гірку траву. Ктo
замовить 5 кілограмів кіс, получатъ даром
одну косу і один камінь до острєня. Родим-
ці! Косіть моїми косами, то найлучші в сві-
ті; косячи ними, зможете і труд і здоро-
вля. Не дайтеся обдурати жидам і їх аген-
гам: 50 жидівських кос не стоїть одної ан-
глійської!

Довгота кос в сантиметрах:

65 70 75 80 85 90 95 100

За одну штуку з каменем;

К. 2.10, 2.20, 2.30, 2.40, 2.60, 2.80, 3.00, 3.20

на пяти-кілєву посилку іде штук

16 15 14 13 13 13 12 12

Озубренні серпи із англійської стали,
дуже добре жнуть збіже і легко перетина-
ють, так, що не чути їх в руках. Ктo за-
мовить 20 штук, получатъ 2 даром. Ціна
за одян серп 60 гел. — Англійські брит-
ви з тонким полотном — найлучшої стали.
За 35 минут можна обголити з 30 найтвердїй-
ших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони.

Бельгійські камені до бритв по 1 кор. і по
3 кор. Мотики (сани) до бараболъ, кукурузи
і всякої ярини, із найтвердїшої англійської
стали, не загинають ся навіть в найтвердїй-
шій землі, штука 1 К. Брусники до острєня
кос по 50 гел. — Має, также на складі
кишеневі дуже добрі годисники Роскоп-
фи, такі, яких употребляють на жел. до
рогах і продаю їх по 20 кор. а гваранцію
даю на 10 літ. — Продаю также Рускій
лен „із Парнави“. Він виростає на 140 см.,
удає ся на кождім ґрунті по конюшині, по
коноплях і на житних стернях. Можна его
мочити або стедати. Дає прядиво біле як ба-
вовна. Літра насіння коштує 40 гел. Менше
від пять кілбогр. не висілає ся На 5 кі-
льо іде 9 літрів.

На всяке замовленє треба прислати 2 К
задатку, бо иначе не вишле ся. Найлучше
посилати гроші переказами і на них замо-
вляти, щоба не тратити грошей на письма
і карти. Адрес! Александр Копач в Стру-
тині вижній, почта Долина коло Стрия
в Галичині.

ОБРАЗИ СВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечєра Господня Леонарда да Вінчі
рит. на міді величини 44×80 см. 12 зр.

Сикстинська Мадонна Рафаеля вели-
чини 41×31 см. 4 зр.

Непорочне початіє Мурілля величини
42×32 см. 4 зр.

Христос при кирици з Самаританкою
Караччіо величини 37½×63 см. 4 зр.

Ессе Номо Івіда Рємі вел. 49×39 см. 5 зр.

Христос несучий хрест Рафаеля вели-
чини 52×36 см. 4 зр.

Всі ті образи (штіхи) наведених славних малярів
нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50%
дешевші як в торгівлях образами. Висілають ся
лише за посиллятою вже офранковані. Замовляти
у М. Кучабінського Львів, ул. Чарнецького.

СТЕЛЯ

найновіший інструмент сальоновий швайцарський, самограй, ноти металеві
без гачиків в різних величинах. Продає Соболевський годинникар у Львові,
площа Марійська (готель французский).